

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap.

„Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

Előfizetési ár:

Égész évre 6 kor. fél évre 3 kor. egyes szám 20 fillér.
Külföldi zetési pénznek és reklamációk Hirschl N. könyvnyomdájába küldendők.

Felelős szerkesztő:

SINKOVICH ELEK

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a lap szerkesztésébe küldendők.

Hirdetési díj: 4 hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 20 fill. többszöri hirdetésnél soronként 12 fill.

Nyilttér petitsora 50 fill.

Nemzeti nevelés.

A kort az anyagi érdek körüli küzdelem uralja. Ebben a küzdelemben győztes nép megszerzi magának az anyagi hatalmat, amelyvel nemcsak jólétet, hanem nemzeti dicsőséget, kulturát és szellemi tökélesbülést biztosít magának.

Az anyagi érdek körül folytatott küzdelemhez azonban az erőt az idealizálásból kell meríteni, mert ha a pusztá anyagelviségbe merülnek a nemzetek, ha nem ideális célok és törekvések adnak napról-napra megújuló ösztönt a haladásra: akkor olyan érdekharc tölti be az életet, amelynek nincs erkölcsi jogosultsága, nincs ideális tartalma.

Mi magyarok nemzeti ideáljaink megvalósításáért, régi dicsőségünk visszaszerzéséért küzdünk. Merítsünk idealizmust nemzetünk nagy múltjának emlékeiből. Az a polgárság, az a

társadalom, amelynek szívében él az ősök emlékezete, amelyet lelkesíteni tud a nemzeti hősök emléke, az hazafias érzéssel hozzátapad a földhöz, amelyen él; annak érdekei elválaszthatatlanok a nemzeti törekvésektől s minden munkájával nemzeti célokot akar szolgálni.

A világ, úgy látszik, el akar merülni az anyagi kérdések tömkelegébe. A hajsza a kenyér és a vagyon után mintha mindinkább elfojtaná a nemzeti érzés idealizmusát; a történelmi nagyságok emléke mind jobban belemerült a feledés tengerébe s ma holnap csak a levéltárak s a tudósok őrzik a nagyok emlékezetét; a köztudatból azonban kivesznek.

Sajnos tapasztaljuk, hogy ebben a rohamosan fejlődő országban a polgárság zöme nem csüng már avval a lelkes rajongással a mult nagyságának emlékezetén, mint az a nemzeti idealizmus s a hazafentartó politika

szempontjából kívánatos volna. És ez a jelenség nem más, mint a hazafias érzés hanyatlása.

Az idealizmus elkopott, tartalom nélkül való fogalom a modern írástudók előtt. Mennyire igazságtalanok s mennyire helytelenül bírálják az ember lelki világát azok, akik az idealizmussal, mint a tömegeket mozgó erővel leszámoltak s helyette a lenni vagy nem lenni ígét harsogják ezerféle változatban a tömeg fülébe! Pedig van még idealizmus. Magunkba szívjuk azt az első lélegzettel, melyet belehelünk; belénk oltja a hegy, a róna, a magyar nyelv és felénk ragyog Magyarország történetének minden lapjáról. S az új apostolok elnyomják internacionális jelszavakkal, számokkal és bölcsék szürke elméleteivel.

S így hamisítják meg a közérzetet és közvéleményt, így formálják át a magyar lelkeket. Pedig egyedül a

TÁRGZA.

Ősz és tavasz.

Az ablakon diadalmasan, szinte kápráztató fényben tűzött be a tavaszi napsugár. Evelin a tükör előtt csinosította magát s egyszerre felmikkoltott.

Hollőfeke té hajában egy ősz hajszalet talált. A napsugár élénken megvilágította gyönyörű szép fejét és ő az intenzív fényénél meglátta a hófehér hajszalet.

Egy pillanatig dobogó szívvel, a megdöbbenéstől líhegő kebelével bálulta saját képmását a tükörben, aztán a hajába markolt s kereste azt az egy hajszalet, hogy kitépje, kiszakítsa a szénfekete fürtök közül.

Idégessegekben csak jobban összekuszálta a ősz fonatokat s ime, az ősz hajszalet eltűnt. Nem tudta megtalálni.

Úgy vélte, hogy csalódott, csak a szeme káprázott. Az ő ébenfűrtjei még mindig feketék, még mindig sejtelenen sötétek. Szépségének e bájós koronája még mindig abban a különös fényben villog, amelynek sugarai elementáris erővel törtek elő és búvólték még a reá tekintőt.

Az ősz hajszalet tehát eltűnt. És Evelin, a ki-

nek mindene volt a szépsége, azt hitte csalódott. Talán a hálószoba hatytutollas párnáiról hozott magával egy fehér pelyhet, a mely közéje göndörödött a hajának s ő ezt nézte ősz hajszaletnak. Most, hogy őszbeborzolta az egészét, kihullott ez a pelyhes és ő haja ép oly félelmesen fekete, mint volt azelőtt.

Persze, hogy így van.

Evelin elmosolyodott a megdöbbenés után megnyomta a villamos csengőt — büszke kézzel, a mely szinte kifejezője volt ennek a főlénynek, amelyvel ő az ő egész környezetét kezelni szokta.

— Kűnn a cselédszobában szinte siró hangon szólalt meg a villamos csengőtű s a következő pillanattal megjelent az engedelmes, alázatos komorna, hogy megcsüszlje és felöltöztesse urnőjét.

Evelin hátrádott a karosszékben, szokása szerint lehunyta szemét és úgy hagyta, hogy mindenképpen reudbehozzák az ő szépségét: a hajszalet, a szemöldökét, hogy megcsüszolják még a körmeit is, az ő rózsás körmeit, a melynek olyan hozzátartozó részei voltak az ő apró bársonyos kezeinek.

És mikor a komorna, a ki nagyon jól értett ehhez a mesteréhez, — igen, mesteréhez, mert Evelinnél még nem volt szükség művészetre, — mikor az engedelmes komorna készen volt mindennel, rádott urnőjére egy csodaszép pongyolát.

Óh, mi gyönyörű, mi kellemes volt a pongyola! Egy mesés ruhadarab, a melyre ha rátekinthet ember, el kell hinnie, hogy a közönséges mestermunkák dolgában is lakozik poezia.

A Sahogó, drága, fényes selyemszövet olyan formabá-öntése, hogy dusan, egyszerűen és mégis festői ráncokban tudjon leomlani egy szobrász vésőjére méltó alakon, a drága lehelletszerűen finom csipke elhelyezése, a gallérnak művészi vonalban való kivágása még a pici lábakat is felfűdő uszály: mindez csodás együttműködése az egyes alkotó részeknek egyetlen ruhadarabban két ellentétes célnak egyben való megoldására: elrejtjeni, a mit lehet s mégis mutatni lehetőleg mindent egy szép asszonyból.

A szabásművészet ilyen remeke volt ez a pongyola. Evelin pedig kiküldötte az engedelmes, alázatos komornát, visszatelapodott a tükör előtti karosszékbe és belepillantott újból a tükörbe.

Aggódva nézgette, kémlelő tekintettel vizsgálgatta hajszalet.

— Ah, az ősz hajszalet! Ott van, ni, mi szépen elsimul egy buján sűrű fonat szálai között.

Tehát az ő szeme nem csalt az előbb. Ez a fehérség nem egy elszálló pelyhes, hanem egy valószínű ősz hajszalet, előhírnöke a vég kezdetének. Az imádott, büszke Evelin lecsüggesztette fejét, aztán nézte, nézte, egyre nézte azt az ősz hajszalet, nézte sokáig.

nemzeti ideálokhoz való ragaszkodás az, amely ezt a nemzetet egy évezreden át fenntartotta. Évszázados háborúság, vesztett csaták, gazdasági válságok után tiszser és százszor rázta már fel ezt a népet a nemzeti érzés megóvta, diadalra vezette minden vész között.

De olvassuk el bármely kulturkép történetét, látni fogjuk, hogy a zavaros felett ott ragyogott mindig az idealismus napja. Ez volt mindig az az erő, amelyet a gondviselés az életre való fajok szívébe oltott, hogy meg tudják óvni állami és egyéni szabadságukat.

Ettől az erőtlől ne engedjük megfosztani magunkat. Az idealis nemzeti célokkal együtt mulna el a nemzet is. Térjenek meg a hamis apostolok s ne másítsák meg tanaikkal a lelkeket ezen a földön, mert nemzeti romlászt készítenek elő.

A megszentelt helyek, ahol az ősök vére folyt, a szobrok és jelek, amelyek nagyjaink emlékét hirdetik, mindpusztábbak és elhagyottak, a lelkéből kivész a mult tudása, a szivekből a kegyelet. Ha így haladunk, néhány évtized mulva orgiáit üli az internacionalismus ebben az országban és ha jön egy újabb vihar, amely végig separt a nemzet felett, a nemzet elfeledi apai istenét, mert lelkét nem edzette meg a nemzeti dicsőséghöz, a nemzeti célokhöz való ragaszkodás.

Egy tényező van, amely ezen a nem-

zeti betegségen segíthet: az iskola. Zsenge korában kell megtölteni a gyermek szívét nemzeti ideálokkal. Fenn az egyetemen már hiába hirdetik az igét, ha a gyermek lelke sívársággal telt meg.

Az iskolától függ a nemzeti idealismus visszahódítása. Emlékezzenek meg ott minennap a multról, a nemzet dicsőségéről, hogy a jövőben ki ne vesszenek egészen azok a nemes ideális vonások, amelyek nemzetfenn tartó erejét századok nem tudják megtörni.

Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— **Vadászat.** Széchenyi Tivadar gróf v. b. t. t. óngyméltósága a mult héten több napon át vadászatot tartott széchenyifalvi kőhidai, véghegyi, ferencfalvi, ivánfalvi, borhidai, halmosi, faludi és kisszombati vadászerületein, a mely vadászaton összesen 10 erdei szalonka, 1 ózbak, 11 fogoly, 107 fácánkakas és 629 nyul került területekre. A vadászaton óngyméltóságán kívül részt vettek Batthyány Béla és Tamás grófok, ifj. gróf Széchenyi Tivadar, Pósfay Pongrácz főszolgabíró, Sinkovich Elek t. főszolgabíró, dr. Uy Károly ügyvéd, Aczél József kir. albiró, Sinkovich Dénes, Kollárs Lipót és Stary Ferenc. A házigazda a vadásztársaságot kint a szabadban naponként fényesen megvendégelte.

— **Gróf Batthyány Zsigmond** csendilaki nagybirtokost a főrendiház f. hó 4-én tartott ülésében a főrendi tagok sorába beigtatta.

— **Barthalos István** a körmen—muraszombati vasut engedélyese; a ki Gregersen budapesti vasut-építőcég kiküldöttjeivel a vasuti vonalat a mai napon ismételen bejárja estére városunkba érkezik. A mint értesülve vagyunk, vasutunk most már csakugyan a megvalósulás stádiumába jutott és a jövő évben leendő kiépítése biztosra vehető.

— **Házasság.** Agustich Viktor pinkamindszenti uradalmi intéző, Agustich Pongrácz nyug. kir. járásbíró fia f. hó 12-én tartotta egybekelését Ritter Janka kisasszonnyal a sárvári rom. kath. templomban.

— **Eljegyzés.** Murai Sándor eljegyezte Deutch Margit orhölgyet Sárvárról. Gratulálunk!

— **Jegyzők gyűlése** A muraszombati járási körjegyzők egyesülete tegnapi d. u 4 órakor a helybeli városkötben tartotta őszi rendes közgyűlést Csaplovits Ferenc battányi körjegyző elnöklöte alatt. A gyűlésen a folyó ügyeket intézték el és megállapították a jövő évi közgyűlés helyét és idejét.

— **Uj tanító.** A muraszombati ág. ev. iskolánál Krompacszy eltávazásával megresedett tanítói állásra Rata Ferencz, Rata Pál szombathelyi lakos fia választották meg.

— **A székellyöldi tudományos színház** magyarországi körútjában a jövő szerdán és estétörtökön este 8 órakor Dobrai vendéglőjében mozgó fényképekkel nagy előadást rendez. Az érdekes látványosságot a közönség figyelmébe ajánljuk.

— **Sorozás.** Az idei főszorozás járásunkban legújában december 15, 16, 17, 18 és 19. napjaira tűzött ki. Ez azonban még nem végleges tervezet, mert könnyen megtörténhetik, hogy ez idén egyáltalán nem lesz sorozás.

— **Megégett leány.** Járásunkban a bekeiretlen tócskák aratás idején, a pásztortűzek pedig ilyenkor, a mikor a pásztorgyerekek már dideregnek kint a legelőn, minden évben megkövetelik a maguk áldozatát Vasilako ismét megégett egy leánya, Bedök József negyedféleves Vilma leánya kint a legelőn, a hol a pásztorgyerekek által rakott tűznel melegezni akart. Rubája meggyaladt és oly súlyos égési sebeket szenvedett a szegény gyermek, hogy másnap meghalt.

— **Állatkivétel tilalom.** Miután járásunkban több megbetegedett sertésen orbánc lett megállapítva, sertéseknek járásunkból Ausztriába való bevitelét el van tiltva.

— **Gyilkosság.** Ficzko Ivánné szül. Nemece Julianna vidorilaki lakost f. hó 13-án reggel lakásán agyonlövte találták. A tettes és a gyilkosság körülmeinei eddig ismeretlenek. Saary József kir. járásbíró a vizsgálat teljesítése végett kiszállt a helyszínére.

— **Értesítés.** Értesítjük a n. é. közönséget, hogy a muraszombati állami kisedővadásban elhelyezett könyvtárak, u. m. a D. K. E. vándorkönyvtára s a népkönyvtár ezental vasárnap d. e 10—11-ig állanak a közönség rendelkezésére.

— **Miniszter a nők ellen.** Az igazságügyminiszter rendeletet adott ki, mely szerint a jövőben sem díjnyöket, sem géprónöket államszolgálatba felvenni nem szabad. A jelenleg alkalmazásban levő női tisztviselőket meghagyja állásukban. A miniszter azzal okolja intézkedését, hogy már mindenütt feles számmal vannak női tisztviselők alkalmazásban és az előjegyzések száma is óriási.

— **A tudóvész.** A tudóvész pusztításáról szóló legújában végigminiszteri kimutatás a következő: julisban Budapesten 229 ember pusztult el tudóvészben, az ország területén pedig 5822-en estek martalékai a gyilkos betegségnök.

Az ő hajában egy ősz hajszál! Imét csak nézi hosszan s közben elkalandoznak a gondolatai olyan tájékokra, ahol sohasem jártak azelőtt.

Eszébe jutott, hogy a megöregedés elkérülhetetlen sorsa minden embernek e földön. És hogy ez neki csak az első ősz hajszálra jutott az eszébe. Miért csak most?

Ugy érezte, hogy ez nem jól van így, ugy érezte, hogy az ő lelke már régóta öreg, csakhogy nem ügyelt rá. Csupán a testére ügyelt és egyáltalán csupán a külsőségekre. Most aztán ezek a külsőségek egy ősz hajszállal megzöszenték neki, hogy cserben fogják hagyni.

Tehát a bensőjével kell foglalkozni ezental. Különös!

Ő ezzel eddig sohasem foglalkozott. Miért? Maga sem tudja. Talán nem volt ideje rá. Talán tudott, talán nem is akart és nem is tartotta szükösésnek.

Amde most valami ellenállhatatlan vágyat érez arra, hogy ne törődjék az ő hódító szépségével, ne törődjék a pompával, a mi környezi, ne törődjék semmivel, a mit eddig látott és tapasztalt, hanem a mint régisiklik tekintete egy fehér hajszálon, ezen a fehér hajszálon mintegy utmutatón keresztül belepillantott a lelkébe is. Evelin keserves sóhajtással kelt föl s odalé-

pett az ablakhoz. A tavaszi napugár szinte vakító ragyogással árasztotta el egész alakját. Kinn a kertben a kikelet szépsége pompázott a fákon, a pázsiton, a virágágyak illatozó szőnyegén. Főfőképpen nyiladozott a gyöngyvirág, fehér virágokkal ékeskedett a sok jázminbokor, hősziú almavirágok rezegtek az illatos levegőben és a napfény átható csillogásában oly csodálatosan üdének felerőnek látszott minden.

Evelin csak nézte, nézte. S eözben lelkének mindeddig lebélyőzött száryjai kibontakoztak s vitték gondolatait messzi, messzi, oda, a hol még sosem járt. A jázmin, a gyöngyvirág, az almafa színéu élmérenge, arra gondolt, hogy mi más fehérség ez, mint az ő ősz hajszállának fehérsége.

Az egyik az üdeség, ártatlanság, reményesség tiszta fehér színe, az a másik fehérség pedig az emuldas, a hervadás, a kietlen teljesíthetetlen vágyak kinyájában hasztalan emésztődő örökség hirdetője.

Lám így találkoznak össze ősz és tavasz egy szívében, amely sohasem gondolt a tavaszra, pedig mindig tavaszra volt s egyszerre beleje költözik a tavaszi ragyogás közepette a legzsomorubb ősz.

Senki sem bántotta Evelint, senki sem mondott neki semmi rosszat és Evelin mégis sirt, könnyezett, valami bánatot érzett és ugy hitte, hogy e pillanatban senkisé tudná őt megvigasztalni.

Kivel is beszélő ő tegnap? És attól a valakitől kezdve elméjében sorra vett mindenkit, akivel dolga volt és az utolsótól kezdve az elsőig elúdozte magától valamennyinek még az emlékét is.

Es ekkor észbe jutott egy ember, aki valamennyinél különbnek tetszett előtte e pillanatban. Ki volt ez?

E pompás park virágainak illata el vitte a gondolatait egy helyre, a hol ezzel az emberrel találkozott s a honnan ő származt az élet.

Ott nem pompázott jázmin, gyöngyvirág, hanem csak muskátli, viola virított egy fehér ház pici ablakán.

Evelin sok hangversenyen volt, sokszor volt az operában, a világ minden elképzelhető hangszerén élvezte művészek játékát, csodás szépségű dalokat hallott énekélni s mindez most oly gyűlöletesnek, oly idegennek találtá. Fülébe zsongott-bongott pici csibék csipegése, ártatlan báránnyok begetése, rózsapiros hajnalban kakas kukorékolása, valami távoli sutgó berekben egy-egy vadmadár fájdalmas sikongása. Mindez olyan hatalmas zűrvárbau, de megfoghatatlan harmóniában kelt előre bensőjében és a park fáinak mélyében feltűnt lelki szemei előtt ez a kicsi falu, a honnan ő element, a melyet ő elhagyott, a hova neki oly jól esnek visszatérni.

Visszatérni! Lehet-e visszatérni? Lehet-e visszazavarászolni az elmúlt éveket, az eltűnt fiatalásgot. S ahogy elmélkedése közben a gondolat fölmutatód benne, a forró tavaszi napon ugy megröszong, Lehet-e neki még egyszer találkozni azzal az

— **Halálozás.** Ratkol Mihály helybeli építőmester neje hosszas szenvedés után f. hó 13-án elhunyt. Temetése tegnap délután ment végbe nagyszámú intelligencia részvétel mellett. A da-lárda a holttest beszentelése alkalmával a halot-tas háznál gyászdalokat adott elő.

— **Amerikai kivándorlók szenvedései.** Hiába az intő szó, a sok riasztó példa, sajnos, nagy számban akadnak hiszékeny emberek, akik a kivándorlási ügynökök csábítgatásaira hallgatva elhagyják a haza földjét és messze idegenben ke-resk remélt boldogulásukat. A múlt évben, május-ban hat sárosmezei munkásember: Farkas Mihály Farkas András, Rudecz János, Rudecz István, Szolnok Gyula és Dudás Antal egy borzoló üg-nyök csábítására Amerikába mentek. Az ügnyök azt mesélte, hogy Argentínába egy millióes földjére viszi őket, ahol egy esztendő teljes ellátásban részesülnek, egy év után pedig minden ember ajándékba nagyterületű földet kap. A hiszékeny földművesek az ügnyök vezetésével kivándoroltak Argentínába. Buenos-Ayresben pedig egy bécsi ügnyök vette át őket és tényleg földmunkálattal alkalmazták valamennyit. Ott azonban a legke-gyeltlenebb bánásmódban részesültek. Szolnoki és Dudás nem bírták ki a kínzásokat és megszöktek. A pusztákon azonban menekülés közben elpusztultak, négy társunk pedig az angol konzul segítség-gével visszajött hazájukba. Néhány nappal ezelőtt érkeztek meg a fővárosba, a honnan visszatolon-colták őket falujukba.

— **Miniszeri rendelet pékeknék.** A belügyminiszter a kereskedelmi miniszterrel egyet-értőleg rendeletet adott ki, mely szerint a kis pék-üzemeknek megengedtetik, hogy munkaszüneti napokon is süthessenek, de csakis lakásukon és segédek, tanoncok, vagy más segéd munkások al-kalmazása nélkül.

— **Figyelmeztetés.** Az osztrák-magyar bank értesítése szerint újabban humis 10 kor aranyát kerültek forgalomba. A hamisítványok igen ügyesek, ezért kétszeres figyelmet ajánlunk az aranypénzek átvételénél.

— **Tilos ökrös szekerre ülni.** Napról-napra feljelentik a csendőrök azokat, a kik még a község belterületén is a szekérből hajtják az ökröket. Ha már Vasvármegyében ez a rend, kiki a maga érdekében tartsa be s a faluban szépen ökre mellett sétáljon. Így sok korona, amiből annyira ragaszkodnak, megmarad s más hasznosra lesz fordítható.

— **Bakóci-album** lesz az Egyetértés ka-rácsonyi ajándéka. Minden előfizetőjének megküldi ezt a kiválóan érdekes könyvet, azoknak is, akik most lépnek be előfizetési sorába. A Bakóci album a nagy idők vagy emlékeink hű tükré, a ma-gyar irodalom jelesei írják és a legismertebb mű-velemek illusztrálják. De azonfelül, hogy a mostani időkkel oly hasonlatos történelmi multat hi-

ven idézi föl az Egyetértés ebben az albumjában, nagyon érdekes színpadi közleményekkel is gazdagítja és az Egyetértés minden előfizetője meg-kapja. Az Egyetértés előfizetési ára egyébként egy hónapra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt., félévre 10 frt. Az ország mostohái: lelkészek, állami tiszt-viselők, tanárok, tanítók, jegyzők, városi-, postai hivatalnokok, magyar katonatisztek kedvezményes áron kapják: egy hónapra 1 frt 20 krétt, negyed-évre 3 frt 50 kr., félévre 7 frt. Az előfizetési pén-zeket legelőszörűbb posta utalványon egyenesen a kiadóhivatalba (Budapest, Vármege-utca 11.) küldeni.

— **Török A. és Társa Budapest.** Ha körültekintünk a különböző felárúsítók között, önkénytelenül a Török-cég tünik fel előttünk. Nem-csak azért, mert hazánkban a legnagyobb osztály-sorsjáték-üzlet birtokosa, hanem azért is, mert e cég vezető kiváló szerencsés játékosnak. Allitásunk megerősítésül csak a legutóbbi hat hónap ered-ményeire mutatunk rá. Ezen rövid idő alatt nem-csak a 600.000 koronás legnagyobb nyereményt, hanem a 100.000, 90.000, 60.000, 50.000, 30.000 több 10.000, 5.000 és 2000 koronás nyereményt, és még sok egyéb nyereményt nyertek a cégnél. Számítalan hálaíratot kap e cég szerencsés vezetőitől. Ama határtalan bizalom, melyet a céggel szemben a vevők tanusztanak, a legszelebb körökben mind-inkább nagybodik, mert a nagy közönség ismeri e cég szerencsésjét, korrekt üzletleit, pontosságát titoktartását és a legmesszebbmenő előzettségét. Ennélfogva Török A. és Társa bankházát Budape-ster, Teréz-kört 46/b. (fiókok: Váci-kört 4., Múzeum-kört 11., Erzsébet-kört 54.) bárkinék is méltán ajánlhatjuk. A tervezet szerint az I. osztály húzása már a legközelebbi csütörtökön és pénteken, no-venber 19. és 20-án lesz. Az eredeti sorsjegyek árai: egy egész 12. — egy fél 6. — egy negyed 3. — egy nyolcad 1.50 korona. Aki tehát sorsje-gyet akar vásárolni, forduljon bizalommal Török A. és Társa bankházához Budapestben, mely céget bárkinék ajánlhatjuk.

— **A Horgony Pain-Expeller** (Richtera Linimentum Capsici comp.) igazi népszerű házi-szerre lett, mely számos családban már több mint 34 év óta mindig készletben van. Hátfájás, csipő-fájdalom, fejfájás, köszvény, csuszál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mind-ig fájdalomcsillapító hatást idéztek elő, sőt jár-ványkórnál, minő: a kolera és hányóhas-folyás, az altettek Pain Expeller való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő házszer jó eredménnyel használtatt az influenza ellen is és 80 f., 1 K 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható, de bevérszállás alkalmával mindig határozottan: „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller” vagy „Richter-féle Horgony-Liniment”-ot tessék kérni és a „Horgony” védjegyre figyelnél kell.

HIRDETÉNY.

A n. é. közönség b. tudomására hozom, hogy *Murászombatban, a Fő-útcában* már a f. hó *július 1-én megnyitott cukrászdámhoz az italmérés engedélyt* is megkaptam, hol a következő szeszes ita-lok kerülnek fogyasztás alá, nevezetesen: *likőr, cognac, malaga, szilviorium* stb.; ugyszintén *tea* is kapható.

A n. é. közönség szives pártolását kérve, maradok

Tisztelettel

Rábamegyessi Megyessy Amália.

Lohr Mária

Csipa-, vegyszertári tisztelő és műföldes intézete

(ezelőtt Kronfusz).

Megbízások átvételnek:

VIII., Baross-útca 85.

Tel. 908.

PEKAREK FÉLE

CHINA és CEYLON

TEA

felülmulhatlan jóság, táplálóképesség és zamat tekintetében.

Kisérleje meg ezen bevált minőséget, első reggeliképl!

Csak eredeti csomagokban kapható:

Ascher B. és Fia cégnél, Murászombaton.

3-5

emberrel, a ki valamikor a violák, a muskátlik, ver-bének között szent hittel fogadta neki egy élet tövét?

Meg tudja érezni, hogy soha többé. És az a gondolat, hogy a mi egykor volt, nem lehet soha többé: kimondhatatlan keserűséget költözlet a szívébe.

Úgy érzi, hogy az ő egész lényé, az ő egész élete el van hibázva, hogy talán jobb lett volna megmaradni abban a kicsiny felhőz hűzban és meg-hallgatni egy embert, a ki a félbe suttogta:

— Tied vagyok, mindenem, az egész életem te vagy őh, légy az enyém, légy az enyém.

De kié? Hol van ő és hol van az, akit ő magának akart?

Ő nincs többé és az az édes, ártatlan fiatal leányka sincs többé.

Egyáltalán semmi sincs többé!

Nem tudja nézni virágok nyílását, májusi nap-sugár diadalmas ragyogását.

Elfordul az ablaktól beletemetkezik pongyo-lája suhogó selymébe, cipikeáradtába, sir és zo-kog, kétségbe ejtő keserűséggel.

Az újságokban pedig olvasok egy hirt, szól akképen:

— Szomotori Evelin, az ünnepelt primadonna tegnap agyonlőtte magát. Hogy a csodaszép leány, ki diadalt-diadalra aratott, ki művészetével nagy vagyont szerzett, mi vitte a végzetes tette, senki sem tudja.

En tudom. Vagy csak azt hiszem, hogy tudom. Kicsiny szobámban az ősz melanahóliáján me-rengve, elgondoltam azt a szomorú tavaszi dél-utánt és a könnyem pere . . .

Nemeskürri Kiss József.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint a **Fritz J. és Társa, frankfurti cég** képviselőt átvettem, a hol a legal-kalmasabb ajándékok készülnek, karácsony és újévre, születés és névnapra.

Fénykép után krétarajzok és olajfestmények, ugyszintén **levelező-lapok fényképpel és levélbélgyeg** nagyságu fényképek.

Egy krétarajz fénykép után 38N43 cmtr. nagyságban csak 10 K 20 f, ugyanaz olajfestményben 27 korona.

A Fényképek kiválógatott művészek által lesznek elkészítette és a teljes azonosságért és szép kivételért a cég teljes felelőséget vállal.

Minták üzletben mektekinthetők.

Amidőn még a n. é. közönség szives pártfogását kérve, vagyok b. ren-deléseit várva

kitűnő tisztelettel

Brück Béla

kereskedő,

Murászombat.

